

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

Nicolle Šťastná, Výuka cizích jazyků v dívčích vzdělávacích ústavech v Praze mezi lety 1910-1930, Praha 2018, 93 stran, doc. PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.			X	
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.			X	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		X		

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce sl. Nicolle Šťastné se zabývá výukou cizích jazyků v dívčích vzdělávacích ústavech mezi lety 1910-1930. Autorka bohužel neuvedla, proč si zvolila právě uvedené školy ani jaké cíle si pro svou práci kladla, což poněkud komplikuje pochopení a hodnocení jejího postupu. V každém případě si vybrala tři významné, prestižní, ale poněkud výjimečné školy, což pravděpodobně ovlivnilo výsledný obraz možností a celkového působení těchto ústavů. Autorka sice připomněla jejich počátky, ale pak se jejich osudům za první republiky již nevěnovala. To je nesporně škoda, neboť zejména Vyšší dívčí škola prodělala velký vývoj, v jehož důsledku se škola rozdělila (zjednodušeně řečeno) na dva ústavy – samotnou Vyšší dívčí školu a dívčí gymnázium. Autorka se zmínila o Marchetově

reformě a jejích důsledcích pro výuku na gymnáziích, opomněla však tzv. malou středoškolskou reformu i zrušení dívčích lyceí. Práci tedy chybí větší zapojení do kontextu dějin školství. Domníval bych se, že by reprezentativnější pohled na tuto problematiku vznikl např. sledováním výuky jazyků na jednom ze základních typů středních škol, dejme tomu na reformních reálných gymnáziích, jichž v polovině 30. let působilo v ČSR již několik desítek. Objektivnější přehled o výuce cizích jazyků by také poskytlo důsledné (statistické) zkoumání, jaké místo zaujímal výuka těmto předmětům v rámci celkového rozvrhu.

Nedostatečný zřetel k celkovým souvislostem dějin školství souvisí i s prameny, jichž autorka využívala. Svou práci postavila na výročních zprávách zkoumaných ústavů. Tyto zprávy přinášejí samozřejmě mnoho důležitých informací a nelze je obejít. Zároveň ale velice soustřeďují pozornost pouze na dění ve školách, nemají širší přesah. To nebylo jejich účelem. Impulzy k širě zaměřenému hodnocení výuky cizím jazykům by poskytl především dobový tisk, který se skutečně velice intenzivně zabýval např. účelem a postavením latiny ve výuce a dalšími problémy, souvisejícími s předmětem této práce. Autorka sice uvádí dva tituly v seznamu literatury, ale podle poznámkového aparátu s nimi nijak zvlášť nepracovala.

V závěru se autorce podařilo ukázat, že hodnocení výuky cizím jazykům nemůže být jednoznačné, na jedné straně se objevovaly určité inovace, na druhé straně měla výuka moderním jazykům příliš knižní, akademický ráz. V žádném případě ale nemohu souhlasit s větou, že podstata výchovy dívek spočívala „ve výuce praktických předmětů, které měly sloužit tomu, že se z ženy díky studiu stala především zdatná a pečlivá hospodyňka.“ Středoškolské dívčí studium mělo za první republiky už jiné cíle. To mne vede ale ještě k jedné otázce – měla výuka cizím jazykům v dívčích školách nějaká specifika oproti výuce ve školách chlapeckých?

Doporučuji k obhajobě.

Datum

Podpis oponenta práce